

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 8 de març de 2018. Comença la sessió a les 10 hores i 4 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 72. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

(Inoïble) ... i moltes gràcies als mitjans gràfics.

Senyories, celebrem..., celebrem esta sessió de ple en 8 de març, dia de la dona, que, amb independència de la posició de cada grup parlamentari, és un bon dia per a recordar les resolucions que hem aprovat unànimement en estes Corts per treballar per la plena igualtat entre dones i homes.

Senyories, es reprén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 96.251, 96.252, 96.255 i 96.253)

El senyor president:

Punt número 10 de l'ordre del dia, que és la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana.

Coneixen vostés el procediment, que està contemplat en l'article 169. Per tant, vaig a donar la paraula a la síndica del Grup Parlamentari Popular perquè formule la pregunta de control.

Senyora Bonig..., té vosté la paraula, senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

Doy por reproducida la pregunta, señor presidente.

El senyor president:

Moltes gràcies, síndica del Grup Popular.

Li contestarà el president del Consell.

Quan vosté vullga, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Bonig.

Senyories.

Comparec a esta sessió de control des de la responsabilitat de presidir el primer Consell paritari de la història de l'autogovern. *(Aplaudiments)* I des de l'evidència que este Consell no seria possible sense les dones.

El projecte de comunitat que proposa este govern no seria possible sense les dones valencianes.

Qualsevol avanç de la comunitat només és possible amb l'avanç de les dones cap a la igualtat.

Hui és un dia de la dona treballadora històric. Un dia que fa a 170 països mobilitzar el món convocant la vaga feminista.

I vull començar donant amb tota claredat suport, tot el suport del Consell a les reivindicacions de les dones i a la vaga feminista.

El suport a totes les dones que paren i, també, a aquelles que compartixen les reivindicacions i que, per la seua situació personal o laboral, avui no poden parar.

L'absència simbòlica de les conselleres i diputades hui ací és per totes elles, és per tota una societat que molt majoritàriament compartix els motius d'esta vaga.

Per totes les dones que ja han passat massa temps oblidades, obviades per les polítiques.

Per totes les dones que treballen el doble, que es fan càrrec del seu treball i del treball a casa i cobren un 25% menys i no tenen el reconeixement social que mereixen.

Per totes les dones que colpegen el sostre de cristall fins trencar-lo, com ho ha fet esta setmana la catedràtica Mavi Mestre, la primera rectora de la història de la universitat pública valenciana. *(Aplaudiments)* Dones que hem de reivindicar en els espais públics, perquè massa temps han estat esborrades de la història.

Per totes les dones que patixen eixa desigualtat intolerable i, a més, han d'escollar representants polítics parlant de vaga a la japonesa o que ara estan en el millor moment. ¿Què fan ara fent vaga si estan en el millor moment? ¿Quins motius tenen per queixar-se?

Un polític i una política representa sempre tota la societat, i estos dies hi ha almenys alguns que han faltat..., i algunes, que han faltat al respecte d'una manera intolerable a més de la mitat d'este país.

Perquè esta no és una vaga de dones contra homes, però sí contra la ignomínia, sí contra les actituds que estan en la base d'una societat masclista.

No és una vaga de dones contra hòmens. És una vaga de totes les dones i tots els homes que creuen en la igualtat enfront de qui justifique la discriminació. *(Aplaudiments)*

No és una vaga elitista, sinó contra els elitismes que apliquen tan sol el fet de nàixer i la diferència de nàixer sent home o sent dona.

És la reivindicació d'una societat més lliure per a tots i per a totes. Com bé defensa la filòsofa feminista Judith Butler, qualsevol que siga la llibertat per la qual lluiten ha de ser una llibertat basada en la igualtat. I esta societat valenciana, encara que molt imperfecta, té la voluntat d'avançar cap a la llibertat des de la igualtat.

Este nou paradigma de la Comunitat Valenciana no s'entén sense la lluita feminista i sense les dones.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Síndica del Grup Parlamentari Popular, senyora Isabel Bonig, té vosté la paraula per a concretar la pregunta.

La senyora Bonig Trigueros:

Molt honorable president.

Consellers.

Historia será, presidente, cuando usted se vaya y haya sentada ahí una mujer, la primera mujer presidenta de la Generalitat valenciana. *(Aplaudiments)*

Vaya mi reconocimiento a todas las mujeres que, en el libre ejercicio de su derecho a la libertad, deciden hacer huelga, como las que hemos decidido no hacer huelga y seguir trabajando. ¡Oh, casualidad! Las únicas dos síndicas portavoces, las únicas, Mari Carmen Sánchez, de Ciudadanos, e Isabel Bonig, del Partido Popular, estamos hoy trabajando, porque todo lo que hemos conseguido ha sido a base de trabajo, esfuerzo, capacidad y mérito. *(Aplaudiments)*

Mi reconocimiento a todas las mujeres que lucharon por la igualdad y mi reconocimiento a los hombres que colaboran, porque el feminismo que nosotros defendemos es un feminismo no radical, sino aliado con el hombre. Sin el hombre no hay igualdad. *(Aplaudiments)* Vaya nuestro respeto.

Nuestro reconocimiento a la señora Mavi, la primera rectora de la Universidad de Valencia, pero también a las tres mujeres que, antes que la señora Mavi, han sido rectoras de tres universidades privadas, con una ideología muy concreta: la Universidad Católica San Vicente Mártir –sf–, Cardenal Herrera CEU San Pablo y la VIU, mi reconocimiento. *(Aplaudiments)*

Señor presidente, tiene usted solo el 10% de subsecretarios, y 33% de secretarios autonómicos son mujeres. ¿Paridad?

Por cierto, presidente, ¿dejará usted su puesto de candidato en las próximas elecciones del 2019 a la presidencia de La Generalitat y se lo dará a una mujer haciendo gala de que la izquierda cumple con sus palabras? *(Aplaudiments)* ¿Lo hará, presidente?

Mire, yo le voy a hablar de los problemas de los valencianos – este, también – y seguiremos trabajando. Mire, le voy a hablar

de empleo, de listas de espera en sanidad y de educación. ¡Vaya papelón y varapalo judicial! Primer decreto del chantaje lingüístico del «renacimiento» valenciano, nulo de pleno derecho, según los tribunales, por vulnerar ese principio que dice usted defender: artículo 14, igualdad de todos los españoles y españolas ante la ley.

Segundo. Auto de 22 de febrero de 2018, donde el TSJ le dice que no a usted. Usted es un insumiso como los catalanes independentistas.

Y tercero. Ayer, el TSJ, su segundo proyecto de plurilingüismo, *el que comptava amb el consens de la societat valenciana del renaixement*, señor presidente, el TSJ le acaba de plantear, de oficio, una cuestión de inconstitucionalidad. *(Aplaudiments)*

A la vista del caos educativo, señor presidente, dimita, disuelva las Cortes y convoque elecciones. Es usted un desastre como gobernante.

Pero vamos a hablar de lo que le preocupa al 66% de los valencianos, el empleo.

Mire, el 92,3% de los valencianos considera que sus políticas de empleo son muy malas, malas o regulares. Nueve de cada diez valencianos no se preocupan por esa reforma constitucional federal, asimétrica, plurinacional, que hasta en su partido ha liado un..., vamos, la que ha liado en su partido. A la gente le preocupa el desempleo.

Y, ¿qué ha hecho usted? Pues imponer a las empresas para genere confianza, ¿eh?, para que genere confianza un nuevo impuesto medioambiental. Después, dijo que, bueno, que no, que eso lo iba a quitar con bonificaciones.

Y el PP, que quiere ayudarle a usted, porque ayudándole a usted les ayudamos a los valencianos, trajimos una proposición de ley para eliminar ese impuesto. Y, ¿qué ha hecho usted? Votarla en contra. Así que ya no nos creemos sus palabras. *(Aplaudiments)*

¿Qué han hecho los gobiernos del Partido Popular? José María Aznar, la mejor lucha para conseguir la igualdad de las mujeres, crear dos millones de puestos de trabajo solo para mujeres. Eso es liberación, señor... *(Aplaudiments)* Y acabar con la brecha salarial.

Mariano Rajoy, desde el 2012 se ha conseguido rebajar la brecha salarial en cuatro puntos, una de las mejores de Europa. Eso es luchar por la igualdad. *(Aplaudiments)*

Y, ¿sabe qué hará el Partido Popular? Lo que vamos a hacer siempre, crear un marco de confianza para que las empresas vengan e inviertan en esta comunidad y resolver el principal problema de los valencianos, que usted ni quiere ni sabe ni puede, presidente, que es el empleo, las listas de espera en sanidad y la educación.

Acabaremos con el impuesto..., eliminaremos el impuesto de sucesiones, eliminaremos el impuesto de patrimonio e impondremos en el impuesto de transmisiones patrimoniales una escala progresiva precisamente con mayores desgravaciones a aquellos inmuebles que estén afectos a una actividad empresarial. *(Aplaudiments)* Eso son realidades de un proyecto político con futuro y lo suyo es bla-bla-bla.

Está usted, presidente, agotado y paralizado. Tenemos un gobierno que, en lugar del renacimiento, es el de la parálisis de la Comunidad Valenciana. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor president:

Senyories, escoltarem el president..., la resposta del president del Consell.

El senyor president del Consell:

Benvolguda síndica..., *trasmundo* Bonig i *trasmundo* Camps, perquè quan l'estava escoltant, estava escoltant a Camps l'altre dia. Escolte, és que tot el que diu, a més, no té res a veure amb la realitat. La seua realitat virtual, la de *mundo* Bonig, diu, per exemple, que l'ocupació va pitjor. No, perdone, a pesar seu, ¡l'ocupació va millor! ¡Va millor! *(Aplaudiments)* Si és que anem a acabar la legislatura amb deu punts menys d'atur a pesar seu, a pesar seu, a pesar seu. *(Aplaudiments)*

Després, mire, el debat d'avui, el debat d'avui real de la societat valenciana...

El senyor president:

Un segon, president... un segon, president. Un segon president.

És que hem escoltat amb silenci i com toca la síndica del Grup Parlamentari Popular. ¿Podrem escoltar la resposta del president amb el mateix silenci i respecte? *(Algú diu: «No.»)*

Disculpe vosté, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gràcies, president.

Mire, el debat d'avui, de la societat al carrer, el debat del dia d'avui, a pesar seu, a pesar del Partit Popular que ha fet tot l'impossible, és la desigualtat de dones i homes que existix, la bretxa salarial, l'assetjament. Això és la realitat del que està debatent la societat valenciana.

I davant d'esta qüestió, soles n'hi han dos vies: masclisme o feminisme. No hi ha una altra. Perquè l'*hembrisme* que vosté defensa no és això. No és *hembrisme*-masclisme. No, el feminisme és el que ha fet..., i la lluita feminista és la que ha fet possible que avui n'hi hagen dones a les institucions, que avui n'hi hagen dones en llocs de responsabilitat. Ha sigut gràcies a la lluita de les dones feministes durant anys i anys. *(Aplaudiments)*

Com va dir Clara Campoamor, el feminisme és una qüestió de democràcia. ¡Si no hi ha una igualtat entre homes i dones, no hi ha democràcia real! No la hi ha. I per això jo crec que no valen excuses.

I avui me pareix bastant intolerable que vinga el president del govern ací, una vegada més, a fer turisme partidista, que no se vullga reunir amb els representants valencians legítims i que, al mateix temps, estiga boicotejant una vaga justa a favor de la igualtat. *(Aplaudiments)*

I espere..., i espere..., i espere, ja que ve ací, que li diga, sobretot al seu company Feijóo, que si nosaltres haguérem tingut el seu finançament, tindríem la mitat del deute que tenim. I si haguérem tingut el finançament de Galícia..., ell tinguerà el finançament valencià, tindria el doble de deute.

Per tant, defensen d'una vegada els interessos dels valencians i per un dia en la història defensen els interessos de les dones valencianes. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyories..., senyories, anem a... *(Remors)* Senyories, anem a continuar amb la sessió de control.

Senyories, volen fer el favor de callar!

Senyora Bonig, per a què demana vosté la paraula?

La senyora Bonig Trigueros:

Ha habido una alusión directa a lo que yo he dicho en el libre ejercicio de mi libertad de expresión. Y ha calificado un comportamiento que quiere *(inoible)* ...

El senyor president:

Senyoria, quina al·lusió?

La senyora Bonig Trigueros:

«Hembrisme», me ha dicho que yo definiendo un «hembrisme», eh, y que solo hay *masclisme* y *feminisme*.

El senyor president:

Senyoria, he escoltat molt el que ha dit el president (*veus*) ...

Senyories! Volen fer el favor de callar! I els torne a dir: és impossible continuar una sessió de control amb el rum-rum i la falta d'educació que observe reiteradament. Considere que açò ja no és una qüestió puntual, sinó que és sistèmica. I no deixen que els oradors facen un ús correcte del seu dret de rèplica i d'exposició dels seus motius. Per tant, prou.

He escoltat el que ha dit el president. S'ha referit a eixa denominació que vosté diu des del punt de vista de posició política. I, per tant, no hi ha cap al·lusió personal i no té vosté l'ús de la paraula. (*Aplaudiments*) No té vosté l'ús de la paraula. Continuem la sessió de control.

Senyoria, la setmana passada una portaveu d'un grup parlamentari va designar els representants d'un grup parlamentari com a fills d'un estat narcoterrorista i no se va fer ninguna demanda d'al·lusió. (*Veus*) Per tant, seguixc, seguixc completament les intervencions. Les intervencions ens poden o no agradar, però en este cas no ha arribat a ser motiu d'al·lusió. I, per tant, no li done la paraula, senyora Bonig. (*La senyora Bonig intervé amb el micròfon desconnectat*)

Completament. (*La senyora Bonig, amb el micròfon desconnectat, diu: «(Inoïble) ... que tiene con el Partido Popular lo exija al gobierno cuando se nos acusa de ladrones.»*) La mateixa, la mateixa... No ho dubte, continuaré fent-ho com he fet fins el moment d'ara. (*Veus*)

Continuem amb la sessió de control.

Senyor José Juan Zaplana, té la paraula. (*La senyora Bonig continua parlant amb el micròfon desconnectat*)

Senyoria.

Senyor Muñoz, no està vosté en l'ús de la paraula. No siga, no necessita que facilite la sessió perquè ja ho fem des de la presidència.

Senyor José Juan Zaplana, té vosté la paraula.

El senyor Zaplana López:

Sí. Gracias, señor presidente.

Un poco machista sí que ha sido usted, señor Puig. (*Algú diu: «Muy bien!»*) (*Aplaudiments*)

Pero, bueno, hemos estado meses solicitándole a la *consellera* que nos remitiera las listas de espera de demora de las pruebas diagnósticas. Y la señora Montón nos contestaba que no se podía, que ni ella disponía de esa información. Lo cual era preocupante, porque si no se tienen los datos es difícil saber si las cosas van bien o mal.

Pero, mire por donde, acudimos al TSJ y el tribunal condenó a la *consellera* a darnos esos datos. Y no se lo va a creer, señor presidente, pero sí se podía. ¡Milagro!

Bueno, pues ya con esos datos, tenemos certificados de los jefes de servicio diciendo lo que le decíamos a usted y la señora Montón decía que era mentira. Ponerle ejemplos. En el Arnau hay 600 mujeres pendientes de mamografía, con una lista de espera de seis a siete meses. En Ontinyent, 444, i en Xàtiva, 1.550 mujeres, con una demora de cinco meses.

También nos hemos enterado que en un departamento, en el de Vinaroz, el suyo, se acaban de suspender las consultas de ginecología, eliminando las citas pendientes, porque faltan cuatro de nueve ginecólogos. Y hay demora desde octubre del año 2016. 17 meses, señor presidente.

Le pregunto: ¿qué medidas piensa adoptar usted para solucionar el caos que la señora Montón, su *consellera*, está llevando a la sanidad pública, y fundamentalmente en todo lo que afecta a las mujeres, señor Puig? (*Aplaudiments i veus*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Zaplana.

Senyories, escoltarem la resposta, no de la consellera de sanitat, sinó del senyor Vicent Soler.

Podem escoltar amb silenci la resposta, per favor? Podem escoltar amb silenci i respecte la resposta?

Senyor conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president, moltes gràcies.

La consellera competent no pot respondre-li perquè està donant suport a les mobilitzacions i reivindicacions de les dones en este 8 de març. (*Veus*)

El senyor president:

Un segon, conseller, un segon. Un segon, conseller. (*Veus*) (*Pausa i rialles*)

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Això dit...

El senyor president:

Podem continuar? Podem continuar? Espere un segon, espere un segon.

Podem continuar?

Té vosté la paraula, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Això dit, cal que els valencians sàpiguen que les llistes d'espera són les més baixes de tota la història de la democràcia valenciana. *(Veus i aplaudiments)*

Això dit, els senyors del PP volen una cosa i la contrària. És a dir, volen llevar 1.325 milions dels pressupostos de La Generalitat. *(Veus)* Ho han dit! Tres anys seguits com posant-nos el dit en l'ull per a poder fer això i resulta que l'única manera de fer front a les llistes d'espera i dotar d'instrumentació, etcètera, *(veus)* és òbviament...

President, açò és insuportable, per favor! *(Veus)*

El senyor president:

Senyories!

Un segon, senyoria.

Podem continuar? *(Pausa)*

Disculpe la interrupció, senyor conseller. Té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Molt bé.

En definitiva, el que tracte de dir és que sense recursos difícilment les polítiques que desitjariem se podrien fer. I està molt..., i s'ha de deixar una vegada més en clar que justament en temes de sanitat estem assolint la mitjana espanyola, quan és a costa de moltes altres *(inintel·ligible)* ... I, aixina i tot, miren vostés com estan les coses.

Tots els exemples que posen, tots els exemples que posen tenen a vore amb la reducció d'un pressupost que hauria de ser molt major. *(Veus)* Aixina i tot hem tingut unes polítiques d'estat... *(Pausa)* *(Algú diu: «Que no paráis, eso es lo que ha pasado, que no paráis.»)* *(Veus)* *(Algú diu: «¿Pero tú determinas si te contesta o no te contesta?»)*

El senyor president:

Podem deixar que acabe el senyor conseller? *(Veus)* *(El vicepresident segon, amb el micròfon desconnectat, diu: «Se te va a ir de las manos»)* No, a mi no..., a algú se li està anant de la mà; a mi, no, eh?

Senyories, anem a escoltar el conseller que acabe la intervenció i espere que sense cap interrupció!

Senyor conseller, disculpe. Finalitze la resposta, si el deixen.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

És lamentable. *(Veus)* Jo crec que hi ha molta falta... *(Veus)*

Però, *bueno!* Això és típic de república bananera, home! No deixar parlar *(inintel·ligible)* ... per favor! *(Aplaudiments)* On s'han educat democràticament? On s'han educat parlamentàriament? Quina vergonya! Quina vergonya! *(Veus i aplaudiments)*

El senyor president:

Continuarem amb la sessió de control.

Senyora María José Catalá. I demane el mateix respecte i silenci que demane per a tots els oradors. *(Veus)*

Senyora Catalá, té vosté la paraula.

La senyora Catalá Verdet:

Señor presidente.

Hoy, las mujeres del Partido Popular elegimos libremente trabajar en estas Cortes por la igualdad, y esperamos que ese derecho sea también respetado, el derecho a trabajar por la igualdad.

Mire, hoy usted ha hablado de la igualdad de su Consell, pero yo le diré la verdad de la igualdad de su Consell. El 62% de los altos cargos nombrados fueron hombres, el 38% fueron mujeres. El 36% de las empresas públicas no tienen un consejo de administración paritario. Y de los 69 asesores que ustedes tienen a dedo, tienen 49 hombres y 20 mujeres. El 70% de los nombrados a dedo son hombres y no mujeres. Y esa es la igualdad de su Consell.

Pero mucho más grave es la desigualdad que genera su Consell. Una desigualdad que afecta directamente a las mujeres. Y hoy les voy a hablar de cuidadoras no profesionales.

Mire, señor presidente, ustedes han optado por una opción que abarata la dependencia, una dependencia *low cost*, como la llama la Asociación de Directores de Servicios Sociales, una dependencia que recae en las espaldas de las mujeres, porque el 80% de las cuidadoras no profesionales son mujeres. Y su Consell, el 86% de las ayudas que da, son a cuidadoras no profesionales.

Señor presidente, dos preguntas:

Uno. ¿Qué piensa usted de que su Consell cargue sobre las espaldas de las mujeres la atención de la dependencia?

Y dos. Señor presidente, ¿va a cesar usted al señor Nomdedéu que insulta desde su Consell a las mujeres valencianas? *(Aplaudiments)*

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

I el mateix silenci i respecte que he demanat per a la porta-veu adjunta, Maria José Catalá, demane ara per escoltar amb silenci i respecte... *(Veus)*

Senyor Muñoz, no es preocupe vosté, que ja mos encarreguem mosatros. *(Veus)* Senyor Muñoz! No interrompa vosté.

Anem a escoltar... Senyories, anem a escoltar la resposta de la pregunta per part del conseller Vicent Soler.

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Quan nosaltres arribàrem al govern el nivell de despesa en dependència era el 60% de la mitjana espanyola, de la mitjana espanyola. L'esforç que hem fet és molt gran, a costa a vegades d'altres polítiques perquè no tenim diners suficients per a tot. I el que és més interessant, justament en dependència que la llei diu que cal finançar al 50% pel govern de l'estat i pel govern de La Generalitat, resulta que el govern de l'estat només fica el 12%.

Vostés, ¿com poden parlar en veu alta quan el govern del seu color polític infecta *(aplaudiments)* la realitat de les polítiques, de les polítiques de dependència? Per què no fica els diners? O és que *(inintel·ligible)* ... que poden traure les assistents socials i tot això com per... *(veus)* en un barret de màgia? O se fiquen diners o no se podran fer determinades coses.

I vostés no complixen la llei, el govern del senyor Rajoy no complix la llei, perquè només afecta 12%, en lloc del 50% que diu la llei. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyories, continuem amb la sessió de control. Ara amb la pregunta que formula el síndic del Grup Parlamentari Compromís, il·lustre diputat Fran Ferri.

Escoltarem la pregunta del senyor Ferri. Senyoria, quan vosté vulga.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, abans de res, m'agradaria mostrar la meua solidaritat i suport a les dones que hui sí que secunden la vaga feminista i també a aquelles que no poden secundar-la, però voldrien. *(Aplaudiments)* Per totes elles, totes eixes cadires hui estan buides, per a visibilitzar la vaga feminista, per a donar suport a totes aquelles que volen fer-la i que no poden fer-la.

Com a síndic del grup parlamentari que té més diputades que diputats, per a mi és un orgull el seguiment d'esta vaga de vint-i-quatre hores feminista.

I precisament hui la meua pregunta va per ahí, senyor president. Vull preguntar-li sobre la valoració que fa el Consell d'esta vaga feminista. Parlem d'una iniciativa global que s'està duent a terme en més de 177 països i que a estes hores ja podem dir ben clar, qualificar, d'èxit absolut. És un èxit perquè ha situat en el centre de l'agenda política una qüestió tan important com és la d'igualtat entre hòmens i dones. La vaga ha aconseguit que el feminisme estiga present al carrer. Tot el món sap que hui estem de vaga feminista. I, segons les enquestes, més del 80% de la ciutadania està a favor de la vaga, perquè consideren que hi ha motius suficients.

És evident que sobren els motius. No és just que les dones cobren menys pel fet de ser dones. No és just que les dones siguin assassinades pel fet de ser dones. No és just que les dones hagen de demostrar el doble per a obtenir la meitat només pel fet de ser dones. No és just que les dones tornen a casa amb por només pel fet de ser dones.

I contra les injustícies s'ha de lluitar, clar que sí, perquè els drets només s'aconsegueixen lluitant, els drets no es regalen, els drets es conquereixen.

Però, davant del consens social, repetisc, més d'un 80% de la ciutadania està a favor d'esta convocatòria; hem pogut vore una autèntica campanya de la drete en contra de la vaga, ja no de la llibertat de fer-la o no, sinó en contra de la vaga.

PP i Ciudadanos novament de la maneta esta vegada contra el feminisme, contra la igualtat. I en esta campanya han usat arguments com a mínim sorprenents. El primer és que estem davant d'una vaga ideològica. Venint de partits polítics que supose que tindran algun ideari, la veritat és que és un argument prou sorprenent.

Doncs, clar que la vaga és ideològica, perquè és una vaga que defensa les idees de la llibertat, de la igualtat, de la sororitat i de la dignitat humana. Els qui diuen açò realment no és que no tinguen idees, és que tenen idees contràries a les que manifesta la vaga.

Hi ha qui defensa la igualtat de tots, de drets, i hi ha qui defensa els privilegis d'uns pocs, i hi ha qui defensa la llibertat i qui defensa la imposició d'un model que discrimina. Hi ha, en definitiva, qui defensa la imposició d'un model que discrimina. Hi ha, en definitiva, qui defensa el masclisme i hi ha, en definitiva, qui defensa el feminisme.

El segon argument ha sigut encara més estrafolari. Algunes ministres del Partit Popular han defensat que el dia de la vaga les dones han de treballar més, que han de fer vaga a la japonesa.

Bé, partint que això de la vaga a la japonesa és un mite, és una llegenda urbana, *(veus)* és interessant l'argument. Aixina és que anem a vore..., anem a analitzar-lo, no? *(Veus)*

¿Com fa vaga a la japonesa una jove precària que té tres faenes, treballa díhuít hores al dia? ¿Què fa, treballa vint-i-quatre hores, en treballa cinquanta?

¿Com fa vaga a la japonesa una *kelly* que neteja trenta habitacions per dia?, ¿neteja-ne sixanta, neteja-ne huitanta? *(Aplaudiments)*